

TROPOSCHE
MATOLOGIAE
LIBRI DVO:

Quorum
Prior de Tropis,
Posterior de Figuris
principit.

In usum Regiar Scholæ

Shipbarnensis:

Αρχαὶ τὰ ἐλαχίστα μεγάλα. τέλος:

Ex Isocratis vita.

Τέλος οὐτοῦ μεταποιεῖσθαι καὶ σεμνόν, οὐδὲ
σεμβόλιον λέξιν. οὐ τε οὐλογοῦσθαι τοῦ ὄντος τοῦ
τὸν οὐδὲ τὸν γένοντα, καὶ τὸ σεμνόν
τοτε αὐτὸν εὑμετα.

Pro captiuo lectorum habent sua fata libelli.

LONDINI.

Excudebat THOMAS HARPER,
impenis B. Fisfor. 1633.

8468970

841003011

8468970

8468970

8468970

8468970

8468970

8468970

8468970

8468970

8468970

8468970

8468970

8468970

8468970

8468970

8468970

8468970

8468970

8468970

8468970

8468970

8468970

8468970

8468970

ΑΝΔΡΙ ΕΠΑΡΕΤΗ ΚΑΙ ΣΟΦΙΑ,
καὶ πίση παιδείᾳ διαρίζεται Ριχάρδη Παρ-
καλλιθόποδορόνι Ιωαννίς Γενεγέσι
τε φρεστήν διαχώριται καὶ μα-
ργελεῖς ποτ' αὐταλ-
λάτησι.

επιπομάς αγώνας οὐ πίνεται τὸ γεύμα τοῦ πάντοι
έπιπλον τε, καὶ προσομιλούστε τοῦ πολλοῦ τοῦ
επιπλούσιον τὸ μεταλλευτικόν πολλοῦ τοῦ προσ-
ποστιν αἴτιον. Πρῶτον μὲν, ὅπ, οὐ μόνον τὸ ἀγάπη-
τοῦ Ιεροῦτος Κελτικῆς γλωσσῆς, καὶ τὸ Ιω-
ακώνιον πατέρες ὀπίσημονται οὐτὸν τὸν ιακώνιον, τὸ
έμπτον τοῦ Θεοῦ, οὐ πολλοῦ τοῦ ἔξιστον πελο-
σμάτων ἑπταρχούντων σοι διαφέρεταις, εὐθυ-
μονέσαι οὐτούς τούς εἰσάγεται οὐ πλλα τὸ περιπτώ-
το Ελληνικῆς καὶ Λατινικῆς ἐνυκτίας φέρεται, οὐτοί
τὸν κρίνεν ἀρίστα μνιαδαῖς τοῦ τούτου βιβλίου ποτε
διενέβον, οὐτοί τοσάντων περὶ τὸν βιβλίον ποτε
διποιήσαν ἔχον δέ τι μικτεπέληνας, οὐτοί τὸν φρα-
γματικόν περὶ τὸ τοῖς μαδηταῖς ἀποτελεῖσθαι
ευθυμοῦς ἀποδέξανται, καὶ τοῦτο σύμβεβρον τὸν πρ-
οποντού οὐ περιπονιμόν τον φίλοικον μοι τούτου
σεσαν. Τείτοι, διπλάς ἀπειρύθεον εἰς πέριπον εἰ-
δίκης τοιαύτην παρέστη πανένευται οὐ μορφιστοί
τοι τοῦ φίλομαθεστοτού ποιού συ φιλοπονούται οὐ
Ιακώνος, Φρεδρίκου οὐ προστίλλεται οὐ πριγκίπος
Ρίχαρδος οὐτοί τοιαύταις πάσοι σα διποιήσαν
ἔχον. Τέτοιον τοῦτον τὴν ἀναμετάστασιν προσθέντοι τοῦ
λόγου καὶ διόρθωσις αἰτούντος. Ήντορ δέ τοις ἀποτελεσθεί-
ται περιπτώσος, οὐκακαρποτείμονος περιπτώσος οὐδὲ
ἔσομεν σοι πεπονικώς. Εἰδούς τὸ γένος τοῦ οὐτοῦ,
οὐτε τὸ σῆνελπτό οὐτε δέξιον τοῦ οὐτοῦ οὐδὲ
οὐτοῦ φαρικόν. Καὶ περικοτὸν οὐ πεπονικόδος δι-
κειν τοις καὶ φιλοπονούσοις διδάσκαλοις, οὐτοί τοι
τοῦ φιλοπονούσοις φραγκοπέται αὐτοῖς προσδιδούσαι. Τι-
λατούσοις δέ, οὐ πάντοις οὐδὲ οὐτοῖς μηδὲ, μηδὲ
μοσικούς παρέχονται εἰπεῖν μηδὲ τοις προσδιδούσαι
έχοντας παρόρθον τοις συχρεσίσας, αὐτοῖς περιπτώσεις
εντελεσθεῖσαι. Ταῦτα δέ καὶ τοσαῦτα, καὶ τὰλλοι
πολλοὶ τοις

SYNOPSIS

SYNOPSIS TROPIC SCHEMATOLOGIE.

1 Tropi quorū dig- noscendū sunt	2 Schē- matā seni- gūna;	3 Sen- tentia; & sunt	4 Di- ctio- nem; & sunt	5 Specia; a	6 Com- muni- tatione; affectione	1 Catērēsi, abusio.
						2 Hyperbole, superlatio.
						3 Metaphēsi, transfiguratio.
1 Tropi quorū dig- noscendū sunt	2 Schē- matā seni- gūna;	3 Sen- tentia; & sunt	4 Di- ctio- nem; & sunt	5 Specia; a	6 Com- muni- tatione; affectione	4 Allegorēsi, inveratio.
						1 Metonymia, wāsnominatio.
						2 Ironia, sīculatio, iuris.
1 Tropi quorū dig- noscendū sunt	2 Schē- matā seni- gūna;	3 Sen- tentia; & sunt	4 Di- ctio- nem; & sunt	5 Specia; a	6 Com- muni- tatione; affectione	3 Metaphēsi, transfiguratio.
						4 Symbolische, comprehen- sio, intellectio.
						5 Epiphēsi, subjunctio.
1 Tropi quorū dig- noscendū sunt	2 Schē- matā seni- gūna;	3 Sen- tentia; & sunt	4 Di- ctio- nem; & sunt	5 Specia; a	6 Com- muni- tatione; affectione	6 Anaphēsi, reduplicatio.
						7 Cuius est Climax, gradatio, scala.
						8 Anaphēsi, relatio.
1 Tropi quorū dig- noscendū sunt	2 Schē- matā seni- gūna;	3 Sen- tentia; & sunt	4 Di- ctio- nem; & sunt	5 Specia; a	6 Com- muni- tatione; affectione	9 Epiphēsi, conversio.
						10 Epiphēsi, resumptio.
						11 Epiphēsi, regressio.
1 Tropi quorū dig- noscendū sunt	2 Schē- matā seni- gūna;	3 Sen- tentia; & sunt	4 Di- ctio- nem; & sunt	5 Specia; a	6 Com- muni- tatione; affectione	12 Paronomāsia, adnominatio.
						13 Palpitation, variatio casuum, i. finalium terminationum.
						14 Epiphēsi, exclamatio.
1 Tropi quorū dig- noscendū sunt	2 Schē- matā seni- gūna;	3 Sen- tentia; & sunt	4 Di- ctio- nem; & sunt	5 Specia; a	6 Com- muni- tatione; affectione	15 Epiphēsi, correctio.
						16 Epiphēsi, retentia.
						17 Epiphēsi, averatio.
1 Tropi quorū dig- noscendū sunt	2 Schē- matā seni- gūna;	3 Sen- tentia; & sunt	4 Di- ctio- nem; & sunt	5 Specia; a	6 Com- muni- tatione; affectione	18 Protopēsi, fictio personæ.
						19 Epiphēsi, addubitatio.
						20 Epiphēsi, communicatio.
1 Tropi quorū dig- noscendū sunt	2 Schē- matā seni- gūna;	3 Sen- tentia; & sunt	4 Di- ctio- nem; & sunt	5 Specia; a	6 Com- muni- tatione; affectione	21 Epiphēsi, occupatio.
						22 Epiphēsi, permisso.
						23 Epiphēsi, concessio.

SYNOPSIS TROPORVM ET SCHEMATICVM, IN VSVM REGIÆ SCHOLÆ SHIRBNENSIS.

1. Communes Affectiones, quæ sunt	1. Valus tropi, significationis 2. Plurimum troporum in verbo	1. Durioris. Et est 1. <i>Catalepsis</i> , abusio. 2. Audacioris. Et est 2. <i>Hyperbole</i> , superlatio. 3. Vno. Et est 3. <i>Metalepsis</i> , transumptio. 2. Pluribus. Et est 4. <i>Allegoria</i> , inversio.	1. Excessus, <i>Auxesis</i> , amplificatio. 2. Defectus 1. <i>Midosis</i> , diminutio. 2. <i>Tapmosis</i> , extenuatio.
4. Tropos, quorum dignoscendæ sunt	1. <i>Melonymia</i> , trans-nominatio.	1. Causæ 1. <i>Efficiens</i> 1. <i>Principalis</i> . 2. <i>Instrumenti</i> . 2. <i>Effecti</i> . 3. Subiecti; cuius novem sunt modi præcipui	1. Subiectum pro inherente aliquo accidente, seu qualitate. 2. Continens pro contento. 3. Locus pro incolis. 4. Locus pro rebus in loco gestis. 5. Possessor pro re possedit. 6. Dux pro exercitu. Tutor pro pupillis. <i>Efficiens</i> <i>principalis</i> , <i>pro instrumento</i> . 7. Advocatus pro cliente. 8. Tempus designatum pro rebus in illo gestis. 9. Res significata pro signo.
2. Species.	4. <i>Adjuncti</i> , cuius quatuor sunt modi præcipui	1. <i>Personæ</i> 1. <i>Species</i> 1. <i>utriusque</i> 1. <i>Affirmatæ</i> . 2. <i>Rei</i> 2. <i>Negatæ</i> . 2. Modis seu formulæ peculiares 1. <i>Apophysis</i> , negatio. 2. <i>Paralipsis</i> , præteritio.	1. Virtus & vitium, multaque id genus alia, pro personis quibus adiuncta sunt. 2. Signum pro re significata. 3. Tempus pro subiectis rebus. 4. Locutum pro loco usurpatum.
3. Metaphora, translatio: ad unum verbum contracta similitudo; quæ à re qualibet duci potest.	4. <i>Synecdoche</i> , comprehensio, intellectio. Estque	1. <i>Partis</i> 1. <i>Membri</i> . 2. <i>Species</i> cuius duo sunt modi 1. <i>Appellativum</i> 2. pro insigni. 1. <i>Integri</i> . 2. <i>Totius</i> 2. <i>Generis</i> , cuius modi duo sunt 1. <i>Generis nomine</i> 2. <i>Patronymicum</i> 3. <i>specie</i> ; 2. <i>Præteriti eporis affirmatio</i> , pro negatione præsens.	m. 1. 1. <i>Vox eadem</i> 1. <i>Ex parte</i> 1. <i>Priori</i> , m. 2. 2. <i>Integra sententia</i> 2. <i>Posteriori</i> . m. 3. 3. <i>Integra sententia</i> 1. <i>Literis & syllabis</i> , 4. <i>Nulla alia vox interveniente</i> 2. <i>Sono</i> .
1. Continuatio in sententiâ	1. <i>Eadem</i> , & est 1. <i>Epizyhexis</i> , subjunctio, quando repetitur Modi 4:	1. <i>Eadem</i> , & est 1. <i>Epizyhexis</i> , subjunctio, quando repetitur Modi 4: 1. <i>Simplex</i> , quando repetitur vel Modi 3: 2. <i>Pluribus gradibus continuata</i> , & est <i>Climax</i> , gradatio, seu scala. Cuius duo sunt modi	m. 4. 1. <i>Vox aliqua</i> 1. <i>In-</i> 2. <i>Interveniente</i> 2. <i>Integrasen-</i> 1. <i>Pa-</i> 3. <i>clusa</i> 2. <i>ren-</i> 4. <i>tentia</i> 2. <i>Sine thesi</i> . m. 1. 1. <i>Absque interveneru alterius vocis</i> m. 2. 1. <i>Vna</i> . m. 3. 2. <i>Pluribus</i> . 2. <i>Hemistichium</i> , aut <i>integra sententia</i> . 1. <i>Cum eadem vox in omni gradu climacis purè continuatur</i> . 2. <i>Cum altera repetendarum dictionum, voce commutata sensu manente, continuatur, vel alterutra subintelligitur</i> .
1. Similis	1. <i>Principijs</i> , 3. <i>Anaphora</i> , relatio, cuius septem modi sunt. Iteratur enim nim in principijs	1. <i>Idem littera vel syllaba tantum</i> 2. <i>Idem sonus ex diversis dictionibus per</i> 1. <i>Polysyndeton</i> , 3. <i>Eadem vox seu dictio</i> . 4. <i>Integra sententia</i> , 5. <i>Hemistichium</i> , 6. <i>Integer versus</i> , 7. <i>Eadem voces alternantur</i> .	Ex coniuncto <i>Anaphoræ</i> , & <i>Epistrophe</i> usi si <i>Synecdoche</i> , complexio. Cuius duo sunt modi ex <i>Anaphora</i> & <i>Epistrophe</i> iterantibus, 1. <i>Eundem sonum tantum</i> , 2. <i>Eandem vocem ex parte</i> 3. <i>Altera</i> . 4. <i>Vtraque</i> .
2. Disjunctio, locu	1. <i>Eodem</i> , 2. <i>Clausulis</i> , 4. <i>Epistrophe</i> , conversio. Cuius quatuor modi sunt, iteratur enim in fine	1. <i>Numerus tantum & sonus idem</i> 2. <i>Ipso vox</i> , 3. <i>Hemistichium</i> , 4. <i>Integer versus</i> .	1. <i>Idem sonus tantum & numerus</i> . 2. <i>Vox eadem</i> , 3. <i>Hemistichium</i> . 4. <i>Integer versus</i> .
8. Dictionis in repetitione soni	1. <i>Ejusdem sententia</i> , principio scilicet & fine; & est 5. <i>Spanalepsis</i> , resumptio. Cuius quatuor modi sunt. Resumitur enim.	1. <i>Spanalepsis</i> , resumptio. Cuius quatuor modi sunt. Resumitur enim.	1. <i>Sonus tantum</i> . 2. <i>Vox eadem</i> , 3. <i>Propositum iteratur & dividitur</i> .
3. Diverso.	2. <i>Diversarum sententiarum</i> 3. <i>Principio & fine utriusque ordine inverso</i> geminatis. Et est	1. <i>Principio</i> 2. <i>Vnius</i> 3. <i>Medio</i> 4. <i>Alterius</i> . 2. <i>Medio</i> 3. & 2. <i>Fine</i> 3. <i>Alterius</i> . 3. <i>Principio & fine utriusque ordine inverso</i> geminatis. Et est	5. <i>Spanalepsis</i> , regressio. Cuius modi sunt. Iteratur enim

		gradatio, iteratio, & cetera sunt modi.	continuatur, vel alterutra subintelligitur.
1 Similis	1 Eodem,	1 Eadem litera vel syllaba tantum 2 Idem sonus ex diversis dictionibus per 3 Eadem vox seu dictio. 4 Integra sententia. 5 Hemistichium. 6 Integer versus. 7 Eadem voces alternatim.	1 Polysyndeton. 2 Asyndeton.
2 Disiecte, locu	2 Clausulis, 4 Epistrophe, conversio. Cujus quatuor modi sunt, literatur enim in fine	1 Numerus tantum & sonus idem 2 Ipsa vox. 3 Hemistichium. 4 Integer versus.	Ex coniuncto Anaphoræ, & Epistrophebus usus fit Symplectio, Cujus duo sunt modi ex Anaphora & Epistrophe iterantibus. 1 Eundem sonum tantum, 2 Eandem vocem ex parte 3 Altera. 4 Utique.
8 Dictionis in repetitione soni	3 Diverso.	1 Ejusdem sententia, principio scilicet & fine, & est 5. Epanalepsis, resumptio. Cujus quatuor modi sunt, Resumitur enim.	1 Idem sonus tantum & numerus. 2 Vox eadem. 3 Hemistichium. 4 Integer versus.
18 2. Schema-ta, seu figura- ras quatuor alii sunt	2 Diversarum sententiarum	1 Principio 2 Vnius 3 Medio 4 Alterius. 2 Medio 3 & 2 Fine 3 Alterius. 3 Principio & fine utriusq; ordine inverso geminatis. Et est 1 Epizeuxis. 2 Anadiplosis. 3 Anaphora. 4 Epistrophe. 5 Epanalepsis. 6 Epánodos.	1 Sonus tantum. 2 Vox eadem. 3 Propositum literatur & dividitur. 5 Epánodos, regressio. Cujus modi sunt. Literatur enim
	1 Diversæ, 7. Paronomasia, adnominatio, ad idem nomen allusio. In qua sunt 2 Leviter dissimilis, originis	1 Diversæ, 7. Paronomasia, adnominatio, ad idem nomen allusio. In qua sunt 2 Ejusdem, 8. Polyptoton, variatio casuum, i. finalium terminationum. In quâ sunt	1 Ejusdem originis seu thematis proximi. 2 Ejusdem significationis. Variorum casuum, i. finalium terminationum. 1 Diversæ originis proximi. 2 Paronomasia, distinctiones sunt 3 Mutatae significationes.
10 2 Sententiae in	1 Logismo & cest	1 Ecpboneisis, exclamatio, affectuum variorum. 2 Revocatio, & est 2 Epanoribofis, antecedentis correctio 3 Apoiopeisis, consequentis ratentis. 4 Apostrophe, aversio ad alienam personam, cuius quatuor modi sunt. Fit enim aversio ab humana persona ad 5 Prosopeosis, fictio alienæ personæ	1 Admiracionis. 2 Desperationis. 3 Optacionis. 4 Indignationis. 5 Irrisionis. 6 Obtestationis. 7 Commiserationis & doloris. 8 Invocationis. 9 Deprecationis. 10 Imprecationis. 11 Epiphnema, acclamatio. 12 Paraphasis, libera oratio. 1 Dicti. 2 Faci.
	3 Dia-logismo	1 Deliberatione 2 Cum alijs, 7. Anacolosis, communicatio, cuius etiam duo sunt modi, 1 Nobiscum, 6. Aporia, addubitatio, cuius duo sunt modi, 2 Cum 3 Responsione & sustentatione. 1 Interrogationis, quæ figuratur 2 Occupatione, quæ à parte	1 Divinatio, Deum scilicet 1 Verum. 2 Humanam 1 Nostram 3 Rem mutam & inanimatam. 4 Est & poëtica Apostrophe quæ fit metri potissimum gratia. 1 Cum 3 Responsione & sustentatione. 1 Priori, 8. Prelepsis, occupatio (πρωτόβαθμος appellatur) 2 Posteriori, Prospedofis, subiectio. 1 Sine Prosopeosis. 2 Imperfectam habens adjanciam prosopeosam. 3 Plenam & perfectam. 1 Cum ferè ex anima sententia factum aliquod permittimus. 2 Cum Ironia permiscetur.
	2 Responsionis, & est condonatio	1 Faci, 9. Epitrope, permisso. Cuius modi sunt 2 Dicti, 10. Synchoreisis, concessio, quæ fit duobus modis, Cum scilicet ex concessione.	1 Nihil damni redundat ad eum qui concessit. 2 Lreditur ille cui conceditur.

100
101

125

87

102

4032

2. DISCUSSION

TROPISCHE MATOLOGIAE LI- BER PRIMVS DE TROPIS.

CAPUT PRIMUM.

De communib[us] affectionib[us] Troporum.

I Catachrēsī, 2 Hyperbōlē,
3 Metalépsī, 4 Allegorīā.

Troposcemantologia est spes venustasque Troporum orationis exornandæ ratio. Cujus pars duæ sunt, *Tropus & Figura.*

Tropus est ornamentum orationis, *gutatum ratio.* quo vox à nativa, propria & Grammatica significatione in mutum aliam immutatur.

Tropum dignoscendæ sunt *Communes affectiones & Species.*

Commune affectionis tropi est, quæ in singulis tropi speciebus existere possunt. *Estque unius tropi, aut plurimi.*

B

Communes affectiones troporum.

Catachresis.

Hyperbole.
TROPOSCHEMATOLOGIAE:

Communis affectio unius tropi est, quæ ex uno quovis tropo dicitur. Estq; minutaæ significationis.

1. Durioris & inæqualioris, & dicitur **Catachresis.**

2. Elatioris & audacioris, & dicitur **Hyperbole.**

Catachresis est durior & injucundior affectio tropi, quæ voce aliqua ad significationem duriorum, longè & minus aptæ petitur, abutitur. ut *Æneid* 7.

Nunc pateras libate Iovi. i. Vinum in pateris, *Æneid*. 4. Oculis aut pectori noctem Accipit. i. somnum qui nocte capitur.

Sic Pluto ponitur pro inferno, & colus pro vento, possessor pro ne possella.

Æneid. 1. At * spirare Deos memores fandi atque nefandi. i. * urete!

Georg. 4. Alter erat in aculis auro * squallentibus ardens. i. * splendentibus.

Virg. Eclog. 7. * degregis plei capi' de terraverat. nitioni metaphora *marinus* i. admissarius.

Capitis nives. i. nives seu cani capilli, quasi nives

Vulgula equina, pro ipso equo.

Parricida civum pro quo libet interficere.

Equum edificant i. struunt.

Micari pro promittere.

Parens pro patre. *Promittere* pro minari.

Hyperbole est affectio tropi, quæ rei veritatem audacter exasperat vel minat.

Hyperbole duplex est; *alii* *exclusus*, *defectus* alia.

Hyper-

Hyperbole.

LIB. I. DE TROPIS.

Hyperbole.

Hyperbole excessus (quæ communè nomine Hy- Excessus.
perbole κατ' εξαγωνικόν vel proprio nomine αὐξανότις. Autem
laus & amplificatio, dicitur) est affectum tro- Autem
pi, quæ rei magnitudinem superat, ut cum erratum scelus, improbum sacrilegum, liberaliter magoisi. Synecdoche
cum appellamus. hyperbolica.

Quæ etiam elatior existit, cum virtutibus, vi- Nota.
tij alijsque qualitatibus præcellentes, ipsarum qua-
litatum nominibus celebramus, aut enim super à
ipso audaciùs esserimus. Ut cum, Audacem non
suum, sed justitiam adeoque ipsa justitia, justio- Melonymia
rem, prædicamus. Et an similibus. hyperbolica.

Hyperbole defectus (quæ perditas & minuendas
i extenuatio & diminutio dicuntur) est affectio Defectus.
tropi, quæ rei magnitudinem minuit & excutivit. Autem
Ut cum scelus erratum, prodigus liberalis, audax
& temerarius fortis appellatur.

Hinc est quod Sophocles in Ajace. Flagellifero
ita loquentem introducit Ulyssem.

Οὐαὶ γὰρ οὐαῖς οὐεντὸς οὐαῖς πάντας. Τοῦτο
* Εἰδωλόσοις τῷ Λαϊδῷ, οὐ πολεμεῖς τοιαύταις.

Video enim nos homines nihil aliud esse quam

* Simulachra, quicunque viventes, & inanem

* umbram.

Metaphora
hyperbolica.

Melioris propriè affectum augeri magis exte- Nota.
mat, ut cum ponitur Pigmæus pro homunculo,
stipes pro stupido, mutus pro non respondentे.

Plutarchus ex Pindaro, Συνάντησις ἀνδρῶν.

Homo umbræ insomnium est.

Communis affectio plurimè troporum est, quæ ex
pluribus simul confluenteribus tropis existit. Estq; in

1. Vno verbo, & appellatur Metalepsis.

2. In pluribus verbis, & est Allegoria.

Plu. le con-
solatione ad A-
pollonium.

Metalepsis.

4

Allegoria;
TROPOSCHEMATOLOGIA.

Metalepsis.
Metalepsis,
transumptio.

Note.

4
Allegoria.
Allegoria, in-
verio.
Allegoria
i Metaphorica.

2 Metonymica.

Metalepsis est tropi in uno verbo multiplex affectio, quā gradatim int̄ ad id quod significatur. ut Georg. I.

Hinc mover Euphrates, illinc Germanica bellum. Euphrates fluvius denotat. Mesopotamiam, per metonymiam adjuncti, vel synecdochen membra. Mesopotamia aenotat incolas per metonymiam subiecti. Incole. ι μεσοποταμιας denotant universum populum Orientis, per Synecdochen species. Vnde Synecdoche hæc Metaleptica dicitur. Quia tropus ille, qui ultimus est in resolutione denominacioni semper accepit à Metalepsi.

Allegoria est affectio plurium troporum in verbis pluribus, sive ejusdem generis tropi, sive diversi cuiuslibet continuitorum, ut Juvenal.

Dat veniam corvis, vexat censura colum: : per corvos μεταφορικως intellige homines sceleratos, per columbas innocentes. Hi poenam lauunt, illi veniam merentur.

Ter, Euæuch. Sine Cerere & Libero friger Venus, i. sine pane & vino desicit amor.

In Allegoria tenendum est illud, ut quo ex genereretur cuperis, eodem definias: secus inconsequens todictissima fuerit. Atque hæc de communibus affectionibus troporum, species sequuntur. 1.

CAPUT SECUNDUM.

De prima specie tropi Metonymia.

Tropi quatuor sunt species; Metonymia, Ironia, Metaphora, Synecdoche.

Metonymia

Metonymia est tropus 1. *causæ* ad effectum 2. subiecti ad adiunctum: vel contræ 3. effecti ad causam, 4. adiuncti ad subiectum.

Metonymia *causæ* est cum nomen proprium *causæ* ponitur ad significandum effectum. Estque efficientis & materiæ.

Metonymia *causæ* efficientis est, cum ex voce propriæ efficientis significatur effectum. Estque *Efficientis* *Principalis* & *Instrumenti*.

Metonymia *causæ* efficientis *Principalis* est cum nomen vel in inventoris; vel a. authoris pro ipsis inventis & effectis rebus usurpatur, ut,

1. *Nomina* *fictiorum* *numinum*, *Ceres* pro *frugibus*, *Bacchus* pro *vino*.

2. *Nomina* *scriptorum*, *Cicero*, *Terentius*, pro *libris* & *operibus* ab his conscriptis.

Metonymia *instrumentis* est, cum instrumentum pro ipsa re instrumento factâ usurpatur: ut, *lingua* pro *sermone*, *manus* pro *scriptura*, *gladius* pro *caede*, *armi* pro *dimicazione* & *bello*.

Metonymia *materiæ* est, cum nomen proprium materiæ, ad significandum rem ex illa materia effectum traducitur. ut, *ars*, *argentum* *aurum*, pro *nummis* *ænis*, *argenteis*, *aureis*: *ferrum* pro *gladio*, *pinus*, *abies* pro *nave*, *metallum* *metum*.

Metonymia *effecti* est cum ex voce propria effecti significatur efficientis. Ut (1.)

1. In affectivis, *mors* *pallida*, *frigida*, quia mortuos facit pallidos, frigidos. *Ira* *præcepit*, quia præcipites facit iratos. *Victoria* *inflictes* & *superba*, quia superbos & insolentes reddit victores. Atque hinc & oratorum & poëtarum plurima epitheta.

B 3

a. In

Metonymia,
transformatio.
I. *Cause*.

Efficientis.
I. *Principalis*.

Instrumenti.
2. *In*

Materiæ.
2. *In*

Metonymia.

6

Metonymia.

TROPOSCHEMATOLOGIÆ.

1. In substantiis, scelus pro homine scelesto,

scelerum machinator. Carminibus metus

omnis abest. i. Poetis carmina componen-

tibus. Christus factus est nobis redemptio.

i. Redemptor sive redempcionis author.

3. In verbis, ut Pallér, pro metu.

Metonymia subjecti est, cum nomen proprium
rei subjectæ ad significandam rem adjunctam tra-
ducitur. Hujus metonymiaz modi facilioris intel-
lectus causa sic distingui possunt.

Primus modus est, cum nomen subjecti proin-
harente aliquo accidente seu qualitate usurpatur.
Heroid, 16.

Non tu plus cernis, sed plus temerarius audes:

Nec tibi plus τ cordis, sed minus τ oris inest.

1. Cor significat prudentiam, quæ in corde sedem
habet: ita ut prudentes non raro corda
dicuntur.

2. Os significat pudorem, qui se ore. i. vultu pro-
dit.

Secundus, cum ponitur nomen continentis pro
re contenta, ut calix, poculum, cantharus, eadus,
patera pro vino, vel alio quovis humore potabili.
Crumena, marsupium pro nummis: Mantica pro
vitijs. Focus pro igni.

Tertius, Locus pro incolis, ut urbs pro civibus,
carcer pro captiis in carcere. Anglia, Italia, Gal-
lia, Germania, pro Anglis, Italis, Gallis, Germi-
nis. Terra pro hominibus, terræ incolis. Aether
pro cœliibus.

Quartus, Locus pro rebus in loco gestis & tra-
ctatis, ut Forum, subsellia, rostra, curia, palestra,
pro actionibus rhetoriciis & exercitijs in foro, sub-
sellis,

3. Subjecti.

Modi 9.

1.
Subiectum pro
inherente ali-
quo accidente
seu qualitate.

2.
Contens pro
re consentia.

3.
Locus pro inco-
lis..

4.
Locus pro rebus
in loco gestis.

Metonymia.

Metonymia.

L I B. I. DE TROPIS:

sellis, rostris, curis, palestra habitis. Sic Academia, Lyceum, Tusculanum, Gymnasium, Schola, pro doctrinā in his celebratā. Sic sylva pro venerationibus in sylvis. *Huc refer etiam Frigus opacum,* quod sit in opaco umbraculo.

Quinus, cùm nomen possessoris pro re possella usurpatur, ut *Valegon* aider, i domus *Valegonis*. *Apud me est.* i. domi meæ. *Devorare, exedore hominum.* i. patrimonium, bona, opes hominis. *Sic Oceanus, Tethys, Nereus, Doris, Neptunus, Amphitrite, Pontus quoq; per Metalepsin, sicutiij Dij De æque maris ad significandum ipsum mare veluti possessores adhibeantur. Sic Lates & Penates pro zibis.*

Sextus, cum ex imperatore vel duc exercitus significatur ut, Cæsa sunt ab * *Hannibale* apud Cannas sexaginta millia Romanoru*m*; i. ab ** exercitu, cuius dux erat Hannibal. * *Marius* maximas copias repressit. ** *exercitus Marii* repressit.

Vel cùm magistri, tutoris, aut curatoris nomen *Magistri* seu pro dileipulis, aut pupilli adhibetur, ut *Christus tutores pro discipulis* adiutoriavit. i. *discipuli*, ejus baptizariunt. *Saule, cipulis* seu *priquid me persequeris.* i. *meos*, qui in me credunt. *pili.* *Nudus* *fui.* i. *mei fuerit nudus*, & nou cooperiū *stis mei.* i. *meos*.

Hoc modo ex causa principali tanquam subiecto *Note.* causa adjuvans, tanquam adjunctum significatur. ut *Aeneid.* I.

Hic templum Iunoni iungens Sidonia Dido

Condebat. i.

Opifices, Didonis impensis & mandato, condebant;

TROPOSCHEMATOLOGIAE.

7
adlocutus pro
cliente.

Septimus cùm litigantium clientum advocati, patrionel pro procuratores personas suas pro clientum personis in curia, foro, die astricti usurpant. Vt, Cic. pro Cæcina Pisonem advocatum adversus partis Ebūtij sic alloquitur. Restituisse te dixisti: nōgo me edicto prætoris restitutum esse; ac si Cæcina & Ebūtius ipsi suam causam agerent.

8
Tempus designa-
tum pro re-
bus in illo gestis.

Octavus, vox designati temporis pro rebus ipsis, quæ in tempore illo fiunt. Sic enim tempus ad actionem, relationem tanquam subiectum ad adiunctum assumit. Æneid. 4.

Oculis aut pectore nostrum.

Accipit. i. somnum qui nocte capit.

Eclog. 7. Solstitium pecori defendite. i. (per ῥάλλαγμα) de pellite pecus; à solis efflu qui maximus est in solstitio aestivo. Aget gravidus pampino autumno. i. vindemia, quæ sit in Autumno.

9
Res significata
pro signo.

Nonus, Res significata pro signo, cùm videlicet res significata tanquam subiectum ponitur, & intelligitur adiunctum signum. Vt, Iupiter, Apollo, Aeneas, pro imagine leonis, Apollinis, Aeneæ, Amaryllis pro cármine de Amaryllide. Orpheus & sylvae, pro cæstis Orhei & sylvarum imaginibus. Huc referantur Tityus & legeres, Aeneaque arma, pro Eclogis, Georgicis, & libris Aeneidos Virgilij.

Sic. Hoc est corpus meum, ubi de signo pante cuncti sunt res significata, corpus Christi.

Metonymia adiuncti est, cùm ex voce propria rei adiunctæ significatur res subiecta. Cuius modi sic distinguuntur.

4. Adiuncti.
Modi 4.

Primus medus est, cùm nomina virtutum pro bonis,

LIB. I. DE TROPIS.

bonis, vitiis pro malis viris, altiorumq; rerum & qualitatum appellaciones, pro rebus aut personis illis quibus adjunctis sunt usurpantur. Ut, iustitia pro justo, superbia pro superbo, doctrina pro docto, potestas pro hominibus potestatem habentibus, color pro re colorata. Huc etiam referenda adjunctorum epithets, que propriè ad subiecta pertinent. Ut Aeneid. 8.

*Arma & vici-
um pro persona
quibus usur-
pantur.*

Mortalia temnitis arma, i. mortales arma-

ta.

Thebaidos. 8: *Arma* turbavit funere manus.

i. funere militum etiamorum.

Secundus, cum nomen signi ponitur pro re significata, ut Pubes pro juventute. Sospitum pro signum pro re regno. Fasces & purpura pro imperio seu consula. Toga pro pace. Arma pro bello. Agnus pro Christo. Claves pro officio vel potestate ecclesiastica. Gladius pro civili. Subscribere pro assentire. Asperge me Domine hyssopo. i. sanguine filii tui, quem significabat *sanguis agni Paschalis*, qui invicto in eum hyssopo, aspergebat in postibus.

Terminus, cum tempus pro subiectis rebus, præcipue hominibus tem, ore illo viventibus, usurpatur; ad quos tempus, ut extrema rerum duratio, relationem haber, ut adjunctum ad subiecta. Ut, Nulla unquam *etas* de tuis laudibus concederet, i. homines nullum erat. Aspergescula, i. asperi homines, qui sarculis illis vixerunt. Dici mali sunt, i. homines mali sunt. Juvenus & florens etatis, pro juvenibus florentis etatis. Senectus pro le-

*Tempus pro
subiectis rebus.*

Quartus, cum nomen rei locare pro ipso loco adhucetur. Ut, Catull. Te quæsumus in omnibus locis libellis.

*Locum pro
libellis*

10. Ironia
TROPOSCHEMATOLOGIAE.

libellis. i. tabernis librarijs. *Horat. lib. 1. Epist. 1.*
Spectatum satis, & donatum jas: sude quartis.
Meconas, iterum antiquo mo: includere. ludo.
i. circa in quo luditur, nō q: sicut inquit, nō p: dicitur.

CAPUT TERTIUM.

De secunda specie tropi Ironia.

²
Epaveia.
*Ironia, simu-
lato, irrisio.*

¹
*Personae affir-
matae.*

²
Negate.

³
Rei affirmata.

Ironia est tropus ē voce unius personae vel rei pro-
prie aliā personam, aut rem planè contra-
riam indicans. Estque.

1. Personæ utriusque **{ Affirmatæ.**
2. Rei Negatæ,

*Ironia affirmatæ personæ est, quando de persona
aliā quidpiam dicitur, de alia intelligitur. Vt,
Virg. Eclog. 3.*

*Tum credo cū me arbustum videre Myconia.
Atque mala vites incidere falce novellas. ubi
Menalcas seipsum nominat, sed Dametam intel-
ligit.*

*Ironia negatæ personæ est, quando de persona
aliā quidpiam ita negatur, ut de alia affirmetur.
Metam. 13.*

*—nec in his quisquam damnatus & exul:
ubi Ulysses negando quenquam sui generis exilio
damnatum fuisse, exprobat Ajaci patrem suum
Telamona, patrumq; Pelea quod Phocam ter-
tium fratrem trucidasset, exulare.*

*Ironia rei affirmatæ est, quando ex affirmata
voce unius contrarij propriæ, conteriorum alter-
um affirmatur. Vt, Ter. Andr. Act. 5.*

Ironia.

Ironia.

LIB. I. DE TROPIS.

O salve bone vir, curasti probè. Quibus verbis
Simo Davum scelestum esse, pessimeque lo gestissi
significat.

Ironia rei negare est, quando ex negata voce
unius contrarij propria, contrariorum alterum
zat auctoritatem affirmatur. Vt, Ille non est ebrius: de
ebrio quopiam mensam aut lectum convovente.

Negare.

Cat. 2. Illa castra nunc non Catilinam ducem
explicant. De Manlianis castris Catilinam avidè
explicantibus.

Habet & Ironia, præter istas species, duas eti. Ironia formula
am peculiare formulas.

peculiare 2.

1 Apophasis 2 loquendi modo diversas, sen-

2 Paralipsis 3 su prorsus easdem.

Apophasis est dissimulatio, quæ contradicendo
negamus id nos dicere, quod interim vel imprimis
dicum volumus. Vt, Cic. in Verrem 1. De subfor-
tatione illa luniana judicium nibil dico. Qui us ver-
bis Verri prætori corrupti judicij crimen uebemen-
tr obicit.

Amphasis.
Apophasis,
negatio.

Huc referenda sunt illæ formulæ, Quid memo-
rem, referam, repetam? &c. In quibus interrogatio, Nota:
negationis vim obtinet.

* Paralipsis est dissimulatio, quæ ea nos omittet-
re, aut recte ei simulamus, quæ tamen vel maximè Paralipsis.
objecimus. In his formulæ, Prætereo, mitto, omittere, * Paralipsis,
ut, Cic. pro Cuentio. *Mitto* illam primâ libidinis præteritio.
injuriam, *mitto* nefarias generi nuprias: *mitto* cu-
piditate matri expollam matrimonio filiam.
Percepitur Ironia diffensione.

2

1 Pronuntiationis

2 Personæ

3 Reis

2 Simplici verborum ratione

Vt

Vt Aeneas, 4.
Egregiam verò laudem, & spolia ample refertis Tuq.
puerque tuus magnum & memorabile nomen Vna-
dolo Divum si fœmina victa duorum est.

CAPUT QUARTVM.

De tertia specie tropi Metaphorā.

3
Metaphorā.
Metaphorā.
translatio.

Metaphora est tropus à simili ad simile, cùm propter similitudinem transferatur vocabulum à propria significatione, ad aliam. I deoque est ad unum verbum contracta similitudo.

Nihil est autem in rerum natura unde simili-
duci non potest, indidemq; ideo & metaphorā, quae
per adverbium similitudinis, quasi, tanquam velo-
ti &c. aut per adjективum simile, commode relin-
tur & exprimitur. Vt, homo homini Deus, i.
quasi Deus. Ferreum pectus, i. durum quasi fer-
num, quod flecti aut terretur non potest. Dulcedo-
rationis, i. quasi dulcedo. Lamina civitatis, i. ch-
rissimi cives qui velut lamina splendent. Olfatio,
gusto, teneo, audio, video, cerno, perspicio pro-
intelligo. Quæ sensuom enim sunt propria, ad ani-
mi actum denotandum transferuntur.

Si vereare ne paulò durior translatio esse vide-
atur, mollienda sçpē est præposito verbo, mihi
dicam, si ita loqui licet.

Metaphoræ usu tritæ, & frequentatæ, penè in
proprium transeunt sermonem. Ita dicitur homo
Deus. Et contra, quæ sunt proprietates hominis
tribuuntur

Nota.

Synecdoche.

13

Synecdoche

L I B . I . D E T R O P I S .

tribuuntur Deo metaphorice & per ~~metaphoram~~
ut, cum Deus dicitur habere ~~brachium~~, ex
quo deinde ~~potestim~~ de ~~robore~~ metonymice intel-
ligitur. Et sic in ceteris.

C A P V T Q V I N T U M :

D e q u a r t a s p e c i e t r o p u s S y n e c d o c h e .

Synecdoche est tropus ex voce propria par-
tis, totum: aut contraria, ex voce propria
totius, partem significans. Estque Synecdo-
che Partis & Totius;

Synecdoche partis est Membri vel Spe-
ciæ. Synecdoche Membri, est cum ex voce propria
membri significatur integrum. Ut, rectum pro do-
mo. Macro pro gladio. Paries pro ædibus; Mœnia
pro urbe. Oculus & auris, pro oculatis & auratis
hominibus; Pappum pro navi poëtæ admittunt,
oratores nea recipiunt;

Ter. And. A&G. Ridiculum caput. i. homo ti-
dicule. Aeneid. 2. animaque litendum

Argolica. i. homine Græco.

Sic numerus singularis ut pars seu membrum, Numerus si-
gnificatur pro plurali, ut toto seu integro. Estque gularis pro plu-
rali Nominis, ut Anglus, Hispanus, Italus, pro yali.

Anglis, Hispanis, Italibus.

2 Verbi, cum verbum singulare secundæ per-
sonæ ponitur pro plurali primæ personæ, vel
pro tertia personâ utriusque numeri. Ut, Sci-
as, i. sciamus, vel quilibet homoscias, vel ho-
mines sciant.

Synecdoche

Συνεκδοχη.
Synecdoche,
comprehensio,
intellatio.

Partis:

Membri.

2
speciei.

Modi 2.

1
Species excellens pro genere.2
Numerus infinitus pro magnitudine.2
Totius.1
Integri.

Synecdoche species est, cum ex voce propria speciei significatur genus. Vt, Parricida civium pro homicida vel interfector, Minati pro promittere Aedificare pro struere.

Modi sunt duo.

1. Cum nomen speciale rei cuiuspiam in suo genere præcellentis, pro generali ponitur. Vt, Thraso pro gloriose, Gnatho pro assentatore, Davus pro rudi & simplice, Oedipus pro ingenioso, Catones, Laii, pro sapientibus & temperatis civibus, Sauromatæ & glacialis Oceanus, pro quovis remotissimo loco Bacchanalia pro quolibet intemperantiae genere, Tiphys pro quovis gubernatore. Vnde etiam frequens existit Hyperbole: que auctor est, cum singularia illa etiam superari ab aliquo dicimus. Vt, levior Butilide, Proteo mutabilior, & id genus infinita, quæ in proverbia abiecti. Hinc & amatoria illa Polypemi cantilena, Met. 13.

Candidior folio nivi, Galates ligustri, Floridor prato, longæ procerior alno, &c.

2. Cum numerus, qui, licet, sua ipsius natura finitur, nebis tamen infinitus esse videretur, pro magno ponitur. Vt, myria decem millia, & myria infinita pro multis. Sexcenta licet eisdem proferre. i. valde multa. Cic. Cujus ex ludo, tanquam ex equo Trojano innumeri principes exiuntur. i. permuli.

Synecdoche totius, est quando ex voce propria totius, pars significatur.

Estque integri & generis.

Synecdoche integri est, quando ex voce propria integri significatur membrum. Vt, Gustare pubulum

Synecdoche. δέσις Syneccdoche
SYNEDOCHE. IS. DEMETRIO PIS. OLT

pubulum Trojæ. Bibere abundum, marum, Tigrim. i. partem pubuli, Xanthi, Aræ, Tigridis. Anna pro parte aliquam annæ. Elysium pro dentibus ejus. Sylvæ, nemora, pro quibus silva carbonibus. 1. Pontus pro fluctu. 2. Orbis terrarum, pro orbis terræ parte, impeditus humano. Exer-
citus exercitus et cetera. plurimi interfecti sanguinis.

1. 2.

Sic numeras plurimi significando omnia seu inter se. *Per metallopis.*
pro singulari, ut specie, usurpator. Vt, Offic. 1,
1. Nos autem, quoniam in multis, 2. proficeri-
mus, aliorum sit iudicium: verumque certè 3 se-
cui sumus. De sé tantum loquitur orator.

Ovid Trist. 1. Eleg. 2.

Nescit in immenso jactari corpora Ponto,
Suum corpus tantum intelligit poëta.

Synecdoche generis est, quando ex voce pro-
pria generis significatur species. Vt, virtus militi-
um, pro fortitudine. Homo pro Catilinâ. Ani-
mal pro bestia. Promittere pro minari. Color
pro candore. Vrbs pro Roma. Consul pro Cice-
rone. Hostis pro Catilina. Vt, Cat. 1. Exire ex
urbe Consul hostem jubet.

2. Generis.

Modi duo.

1. Cùm generali nomine, quod in eo genere Modi. 2.
maxime excellit κατ' ἐξοχω' insignitus sive sit
nomen.

1. Appellativum, ut Poëta pro Virgilio, aut
Homero. Orator pro Cicerone aut Da-
mosthene.

2. Patronymicum, quo, ut genere, certam fi-
lii aut filiæ, nepotis aut neptis personam
significamus. Vt, Tydides pro Diomede
Tydei filio. Pelides pro Achille filio
Pelei.

Synecdoche.

16

Synecdoche
TROPOSCHEMATOLOGIA.

Pelei. Atides pro Agamemnonem, filio
Atrei.

2. Cum vixisse aut fuisse dicuntur ea, quia non
mortuus esse, & non existere, intelligimus. Vt
Aeneid. 2.

— *fuimus* Troes, *fuimus* Ilium, & *ingem*
Gloria Tencorum. *Fuimus*, fuit tantum, non
non sumus, non est. Atque hoc de Tropis.

Finis libri primi;

LIBER SECVN-
DVS D E FIGV-
R I S.

CAPITVS PRIMVS.

Figura dictioris.

1 Epizodus.

Figura est ornamentum orationis quo habet
biuus à recta & simplici coniunctudine
mutatur in figuram. Estque. Σχῆμα,
Schema.
figura.

1 Dictionis, seu sermonis & orationis.

2 Sententiae, seu mentis & sensus.

Figura dictioris est, quā oratio figuratur dicti-
onibus apte & in secundum oratione resonantibus. Est
que in sonorum.

1 Dimensione, harmonica & numerosum so-
norum dimensionem constituens. Estque *Dictionis.*

2 Poetica, unde Rhythmus & Metrum seu
carmen.

3 Oratoria, cuius rectam rationem usus & opti-
morum oratorum observatio facilius & fa-
cilius, quam ars aut praeceptio edocet.

C a. Repeti-

1. Epizēxis: 18 Figuræ dictionis.
T R O P O S C H E M A T O L O G I A :
 2 Repetitione, quando sonus reperitur. Est quæsoni
 Repetiti $\left\{ \begin{array}{l} 1 \text{ Similis,} \\ 2 \text{ Dissimilis,} \end{array} \right.$
 Sonus similis reperiatur $\left\{ \begin{array}{l} 1 \text{ Continuè,} \\ 2 \text{ Disjunctè:} \end{array} \right.$
 In sententia $\left\{ \begin{array}{l} 1 \text{ Eadem, \& est Epizēxis,} \\ 2 \text{ Diversis, \& est Anadiplo-} \\ \text{sis.} \end{array} \right.$

Epizēxis est figura dictionis in repetitione similiis soni continuè in eadem sententia.

Cujusquatuor modi sunt.

1 Cùm pars vocis aliqua, ut litera, & syllaba minimeque vox integra continuè iteratur. Idque in continuatarum dictionum.

1 Initij, Vt, Mer 1.

Outinam possem populos: e parare paternis
 Atibus: atque animos formati infundere terra
 ubi (re) & (in) iteratione literæ parum impediunt.

2 Clausulis, Vt, Cic. Ad postem comprimendam, extinguidam, funditus delendam.

2 Cùm vox Integra continuè iteratur,

1 Eadem literis & syllabis. Vt,

6 Corydon, Corydon, quæ te dementia cepit
 6 Myssis, Myssis, 6 cives, cives.

2 Diversa literis & syllabis, at ejusdem soni, ut Meārum voluptatem omnium inveterator, incipitor, perfector.

3 Cùm integrasententia continuè iteratur, ut
 Heroid. 11.

Si, nisi quæ facie poterit te digna videtis,

Nulla fuit haec tua est, nulla fuit haec tua est.

4 Cùm

Epizēxis.
 Epizēxis.
 subjunctio.
 Modi 4.
 1 Modus,

Cic. de Respons.
 Arusp.
 2 Modus

3 Modus.

I. Epizēxis.

LIB. II. DE FIGVRIS.

3. Anadiplosis.

4. Cūm intervenerit (modò repetitio ad unam eandemq; sententiam priorem pertineat, ita ut sensum ejus inceptum absolvit) 4 Modis.

1. Vox aliqua. Vt, *Bella, horrida bella,*
Sed, *fugite & sacū, fugite.*

2. Integra sententia.

1. Inclusa parenthesi, ut, *Totum hoc (quam-
tumkunque est, quod certè maximum est) to-
tum inquam est quum.*

2. Sine parenthesi. Virg. Eclog. 8.

Talis amor Daphnū. Et post tres interpositos versus iteratur. *Talis amor uenat.* Geminatio enim sensu continuatur, ac si sententia illa interposita non fuerit.

Si parenthesi longior fuerit, repetitæ dictioni additur *Inquam*, quod monet sequentem repetitionem precedentī connexam esse.

Nota.

CAPV T SECUNDVM.

Anadiplosis.

A Nadiplosis est repetitio similis soni con- 2
tinuè in diversis sententijs, in fine nimirum præcedentis, initio sequentia sen- Anadiplosis.
tentiz. reduplicatio.

Tribus modis sit Anadiplosis,

Modi 3.

1. Cūm vox eadem continuè iteratur. Vt.
*Spectatum uimini, veniunt spectentur ut
ipiz.*

2. Cūm vox eadem iteratur, sed alijs inter-
nentib; vocib; una vel pluribus. Vt, *uim*

ca

uim

2. Anadiplosis. Climax. 20. Figuræ dictionis.
TROPOSCHEMATOLOGIA.

vix, & vivis non ad deponendam, sed ad confirmandam audaciam.

3 Hemisticchium, aut integra ferè sententia iteratur. Vt, Ovid.

Vt mihi sint toies maxima vota mori,
Vota mori measunt.

Anadiplosis pluribus gradibus continua est. Cū max dicitur, i. gradatio seu scala. Cujus continuations voces dissimile, præmissæ, interpositæ vel subjectæ, non impediunt.

Climacis duo sunt modi.

1 Cū eadem vox in omni gradu climacis, pure continuatur. Vt, Cic. Quæ reliqua spes libertatis manet, si illis & quod liber, licet; & quod licet, possunt: & quod possunt, audent; & quod audent, faciunt: & quod faciunt, vobis molestum non est.

2 Cū altera reperendarum dictionum, vox commutata sensu manente, continuatur; vel alterutra quocunque modo subintelligitur. Cic pro Milone. Nec verò le populo solum, sed senatu commisit. nec Senatus modò, sed etiam publici presidys & armis: nec his tantum, sed eius (videlicet Pompei) potuisse, cui (Pompeio) Senatus totam Rempublicam commisit.

Atque hæc repetitione soni similis coniuncta sequitur repetitio soni similis disjunctæ.

Klima,
Climax.
gradatio,

CAPIT.

CAPUT TERTIVM.

Anaphora.

Sonus similis repeti- Σ 1 Eodem loco
tur disjuncte Σ 2 Diversis.

*Figura dictionis in repetitione disjun-
cta e iusdem loci est, qua idem sonus in eo-
dem diversarum sententiatur loco itera-
tur. Idque in:*

Principijs, & est Anaphora.

Clausulis, & est Epistrophe.

*Anaphora est repetitio similis soni in principijs
sententiatur immmediatè conjunctatum.*

Cujus septem sunt modi.

3
Anaphoræ,

Anaphoræ.

1 *Cum eadem litera vel syllaba tantum litera-
tur in principijs sententiatur. Vt, Cic. Sollicitam
mihi civitatem suspicione, suspensam metu &c.
tradicistis.*

2 *Cum idem sonus ex diversis dictionibus itera-
tur, per*

1 *Polysyndeton. Vt, Cic. Et consilio regere, &
integritate tueri, & virtute confidere.*

2 *Asyndeton. Vt, Æneid. 8.*

*Forte citi ferrum, date tela, scandite muros,
Cic. Ex hoc genere illos fuisse arbitrator, *Camillus*,
Fabrius, *Curios*. Et in hujusmodi exemplis A-
naphora, & Epistrophe in singulis quandoque
vocabus conjungi videantur.*

3 *Eadem vox, seu dictio iteratur: cum ab ijs-
dem verbis plura, acriter & instanter incipiunt.
Vt, Cat. i. *Nibilne te nocturnum praefidum pala-**

tij, nibil Urbis vigiliz, nibil timor populi, nibil
consensus bonorum omnium, nibil hic munici-
mus habendi Senatus locus, nibil horum ora vul-
tusque moverunt?

4. Integra sententia. Ve. Cic. Quid est tamen po-
pulare quam pax &c. Quid tamen populare quam
libertas?

5. Hemistichium. Vt, Ovid.

Nec quæ præterit cursu revocabitur unda,
Nec quæ præterit hora redire potest.

6. Integer versus. Virg. Eclog. 8.

Incipe Menalios mecum mea cibis, versus.

Octies iteratur in principijs, & vocatur versus
intercalaris, quod intercalatur. i. interponatur.

7. Cum eadem vox alternis vicibus iteratur. i.
cum in contraria positis vel comparativis solet re-
spondere primorum verborum, alterna repetitio,
Vt, Tu actionem institutis, ille aciem instruit;
tu caves ne consulentes cui, ille ne urbes aut ca-
stra capiantur.

Elegantior est duplicita ejusmodi Anaphora in
pluribus eisdem vocibus. Vt, Accusant is, qui in for-
tunas suas invaserunt. causam dicit is, cui nihil præ-
ter calamitatem reliquerunt. Accusare is, quibus
occidi patrem Sexti Roscij bono fuit: causam di-
cit is, cui non modo inactum mors patris atculit, ve-
rum etiam egestatem.

CAPUT QVARTVM.

Epistrophe.

E *Epistrophe* est qua similis sonus in clausulis iteratur.

⁴
Epistrophe,
Epistropē.
conversio.

Hic autem rhythmus quidam oratorius persæpè resonat in membris serè partibus. Neque enim exacta & equalitatis similitudo exigenda est, sed totum efficitur similiter desinentium *Epistrophē* & conversione, quæ idcirco *ōuoiōtēλσυτα*. 1. similiter desinentia, dicuntur.

*Epistrophe*s modi sunt quatuor.

1. Cùm tantum numerus & sonus idem in clausulis iteratur. Vt, Cic. pro Milone. Est enim hæc (*Iudices*) non *scripta*, sed *nata* lèx; quam non dicimus, accepimus, legimus: verum ex ipsa natura, atripuimus, hauiimus, expressimus: ad quæ non docti, sed facti, non instituti, sed imbuti sumus.

2. Cùm ipsa vox iteratur. Vt, Philip. 2. Dolevit tres exercitus populi Romani esse interfertos? interfecit *Antonius*, Desideratis clarissimes ciues? eos quoque eripuit *Antonius*. Authoritas hujus ordinis afflcta est? afflixit *Antonius*. Ovid. Venimus huc *ambo*, cur non discedimus ambo?

3. Cùm hemistichium iteratur. Vt, Mart. lib. 2. hoc hemistichium (*Iam sumus ergo partes*) in clausulis trium distichorum repetit.

Symploce. 34. Figure dictionis.
TROPOSCHEMATOLOGIA.

4 Integer versus. Virg. Eclog. 8.

Ducite ab urbe domum, mea carmina dueite
Daphnem. Novies iteratur in clausulis.

Frequens est conjunctus Anaphoræ & Epistrophæ usus, qui id: o Symploce (complexio) dicitur, quod utramque illam complectatur exortionem, novam figuræ speciem non constituant.

Symploces duo sunt modi ex Anaphora,
& Epistrophæ iterantibus.

1 Eundem sonum tantum Vr, Cic. Spem impro-
bis ostenditis, timorem bonis injecitis, fidem de-
fato, dignitatem de Repub. sustulitis.

Eandem vocem.

1 Ex altera tonum parte: ut, Cic. Quis clari-
oribus viris iucundior? Quis torpioribus
conjunctionis? Quis voluptatibus inquinatio-
nis? Cum tristibus severè, cum epulis ju-
candè, &c.

2 Ex utraque parte, Vr, Cic. Quis legem tu-
lit? Rullus. Quis maiorem populi partem
suffragijs privavit? Rullus. Quis comitij
præfuit? Rullus.

Hactenus de repetitione soni similis disjuncte
joco eodem, sequitur in diversis.

CAPUT QUINTUM.
Epanalépsis.

Repetitio soni similis disjuncte in diver-
sis locis est in
1 Certis locis ejusdem sententia
principio nimirum & fine, & dic-
tur Epanalépsis.

2 Incessus

5. Epánalepís.

25

Epánodos.

LIB. II. DE FIGVRIS.

2 In certis diversarum, & est Epánodos.

Epánalepís est, quā simili sonus in principio &
finc ejusdem sententia repetitur.

Cujus quatuor modi sunt.

1 Cūm idem sonus tantum & numerus iteratur.

Vt, Cic. Saluti eorum potius consulam, quam
voluntati.

2 Cūm vox eadem iteratur. Vt, Aeneid. 1.

Multa super Priamo rogitans, super Hectore
multa.

3 Hemistichium. Vt, Martial.

Phosphore redde diem, quid gaudia nostra
moraris. Cæsare venturo Phosphore redde
diem.

4 Integer versus. Vt, Catull.

Quid est Catulle, quod moraris emori? &
post tres versus sententiam eodem versu
claudit.

Quid est Catulle, quod moraris emori?

Huc refer Psalmi octavi versum primum & ultimum.

Epánalepís.

Epánodos.
resumptio.

CAPV T S E X T V N.

Epánodos.

Epanodos est, qua sonus ille qui fuit in 6
1 principio vel in 2 medio præcedentis Epánalepís.
sententia, repetitur in 1 medio vel in Epánodos,
2 fine sequentis; vel soni duo, ordine in regressis.
verso iterantur, unde dicitur Epánodos.

1 Princi-

1 Principij & medijs, cùm sonus ille qui fuit in principio præcedentis sententiaz, iteratur in medio sequentis. Vt, Aeneid. 11.

Defrit & muros, & summas defrit arces.

2 Medij & finis, cùm sonus ille qui fuit in medijs præcedentis sententiaz iteratur in fine sequentis. Vt.

Nil desperandum Christo duce, & auspic Christe.

3 Geminatz, quâ soni duo, alter in principio, alter in fine sententiaz, ordine inverso, in sequenti sententiâ, sed intercedente Anadiplôsi, iterantur. Vt, Cic. Habuit honorem ut preditori, non ut amico fidem.

Virg. Eclog. 8. crudelis tu quoque mater.

Crudelis *mater* magis an puer improbus ille? Impribus ille puer, crudelis tu quoque *mater*.

Epânodos tres habet modos.

1 Cùm sonus tantum iteratur. Vt, Habuit honorem, &c.

2 Cùm eadem vox iteratur. Vt, Cic. Gratiam qui refert, babet; & qui babet, cùd quod babat refert. Heroid. 2.

Demophoon ventis & verba, & vela dedisti:
vela queror reditu, verba carere fide.

3 Tertius semel propositionem iterat & dividit;
ut, Aeneid. 2.

Iphitus & Pelias mecum, quorum Iphitus 210
Iam gravior, Pelias & vulnere tardus Vlyssi.
Atque hæc de repetitione soni similis, dissimilis se
quitur.

CAPV

CAPV T S E P T I M V M.

Paronomáſia.

Repetitio ſonorū levi- ^ſ 1 Paronomáſia
ter diſſimilium eſt ² 2 Polyptóton.
In quibus etiam locum habent pra-
cedentes figuræ omnes, que ſunt in re-
petitione ſoni ſimilis. Quia in iſdem lo-
cis quibus ſimiles, diſſimiles etiam ſoni iterantur.
Et ſimiliter diſſimilium ſimilitudo quædam eſt.

Paronomáſia (adnominaſio, quiaſi ad idem no-
men alluſio) eſt cùm dictio (1) literæ aut syllabæ, ^I *Παρονομαſία*,
(2) aut originis alioqni commutacione, significa-
tione quoque commutatur. Vt ^{adnominaſio.}

1 Non emiſſus ex urbe, ſc̄i immiſſus in ur-
bem.

Non modò ignoscendi ratiō, ſed etiam cog-
noscendi conſuetudo, de medio ſublata
eſt.

2 Iucundum eſt amari, ſi curetur ne quid in-
ſit amari. Lepōrem mavis an Lepō-
rem?

In Paronomáſia eſt

1 Epizeſis. Aeneid. 2. Fig via vi.

2 Anadiploſis. Aeneid. 4.

Cui pharetra ex humeris, crines nodans uia ſurū;
Aures purpuream ſubnectit fibula uestem.

3 Anaphora. Met. 3.

Neu te duxerioſ tortum declinet ad anguēm;
Nō te ſiniferioſ p̄ficiam rota ducat ad aram.

4 Epithrope

TROPOSCHEMATOLOGIA.

4 Epistrophæ. Quint. Nemo potest alteri dare matrimonium, nisi penes quem sit patriniū.

Symploccæ. Cic. ut Exul potius tentare, quam consul vexare Rempub. possit.

5 Enspalēpsis. Met. I.

Vngulāque in quinos dilapsa absuntur anguis.

6 Epánodos. Cic. Abesse non potest quin eisdem hominis sit, Iqui improbos probet, probos improbat.

CAPUT OCTAVUM.

Polyptōton.

Πολύπτωτον,
Polyptōton.
varatio casuum
in finalium ter-
minacionum.

Polyptōton est, cum ejusdem originis variis casibus voces inter se consonant. ut, Cic. certus locus, certa lex, certum tribunal, quod hoc reservetur.

Casus hic significat, non modò casum Nominis, ut à Grammaticis speciatim accipitur, sed quancunque vocis à prima origine deflexionem, in alium sive 1 modum, 2 tempus, 3 personam, 4 casum, 5 genus, 6 gradum, 7 numerum, vel 8 partem orationis factam. Et quod istius variationis, totidem etiam & hujus figuræ sunt modi.

Ad discernendum à Paronomasia Polyptōton, tria sunt observanda in Polyptōto.

1. Ut voces sint ejusdem originis sive thematis proximi. Paronomasia semper est ex dicti onibus diversarum originis proxima.

Note.

3. Ut

2. Polyptōton.

29

3. Polyptōton.

L I B . II . D E F I G U R I S .

2 Vt ejusdem significationis sint. In Paronomā-
sia mutatur significatio.

3 Vt sit varietas casuum, i. finalium terminati-
onum.

1 Vel literatum, ut in omnibus ferè exem-
pli.

2 Vellatcēm quantitatis commutatione facta,
ut, Ovid.

Vt melior eas/ā, causa sit ista mē.

Quod si hōrum aliquod deficit, exemplum aliō
referendum est.

In Polyptōto est,

1 Epiz. Úris Aeneid 4.

Litora litoribus contraria.

2 Anadiplos. Met. 1.

Iamq; nocens farrum, ferrōq; nocentius auroq;
produrat: prodit bellum quod pugnat utroque.

Climax. Ovid.

Mars videt hanc, vis/āq; cupit, potitusq; capta.

3 Anáphora. Cic. de respon. arusp. *Homines*
te propter pecuniam liberaunt: *homini-*
bis *injurias* *wi* *stupri* *dolos* *non* *fuit*: *be-*
mines *tibifarms*, *alij* *in* *me*, *alij* *postin* *il-*
lum *invicium* *civem* *dedicunt*: *homini*
benefici *prorsus* *concedo* *tibi*;

4 Epistrophē. Ovid. Met. 1.

Oscula dat *ligeo*, refugit tamen oscula *lignum*.

5 Epanalépsis. Cat. 1. *Vives & Vives*, ita ut
nunc *vivis*.

6 Epànodos. Ovid. Eleg. lib. 2. Eleg. 10.

Quod sequitur fugio, quod fugio ipse se:
quor.

Atque hæc de figura dictionis.

Cap. 2

CAPUT NONUM.

Figura Sententiae.

Ecphonēsis.

Figura senten-
tiae. 10.

Nota.

Figura sententiae, est que rerum sententiā aliquo animi motu (ut irā, dolore, spe, timore) afficit.

Estque in 1. Logismo
2. Dialogismo.

Logismus est quando sine colloquione sententia figuratur.

Sententia hie intelligitur non solum que *versus* dicitur, & perfectā periodo continetur, sed que cunque orationis membrum, & partem argumenti quibuslibet absolvit, cuiuscunque rei gratiā enunciata.

Extra colloquitionem illustramus sententiam.

1. Exclamando. hinc 1. Ecphonēsis, exclamatio.

2. Revo- 2. Antecedens aliquod, corrigendo.

cando, idq; 3. Esequens, correctio.

2. Consequens, reticendo. Et est 3.

Aposiopesis, reticentia.

Ad alias personas orationem convertendo. Et est

4. Apostrophē, aversio.

5. Alienis attribuendo. Et est 5. Prostropēsis, fictio personarum.

Ecphonēsis est figura in logismo per adverbium exclamandi expressum vel intellectum. Estq. varius significatum.

1. Admī-

1
Εκφωνησις;
Ecphonēsis.
exclamatio.

1. Ecphonēsis

LIB. I. DE FIGVRIS.

Ecphonēsis

2. Admiracionis, ut, & clementiam admirabi-
lem!

3. Desperacionis, ut, & tristia mei suscep-
tibus!

4. Optationis, ut & utinam &c!

5. Indignacionis, ut, & scelos!

6. Irrisionis, ut, & frustos, Camillos, Curtos, Fe-
bricos!

7. Obtestationis, ut, Proh Deum arque homi-
num fidem!

8. Commiserationis, Ah, heu, hei, cheu, &
& doloris per En aliquando.

9. Invocationis. Ovid. I. Trist. Eleg. 2.

Dij maris & celi (quid caim nisi uota superstant?)

Sohere quafissa precice membra ratis.

10. Deprecationis, gr. Hoe omen averas Deus:

11. Imprecationis. Dij te perdant,

Epiphonēma quoque species est exclamatio. Epiphonēma,
nisi: rei narrare vel probare summa accla- acclamatio.

Vt, Virg.

Tanquam moliserat Romanam condere gentem!

12. Est etiam Parthenia, libera oratio, exclamatio quædam, cùm orator quæ sentit dicat, nimirum, hinc metu offensionis subterfugiat, aut reticeat. Cic. Vide quædam non reformidem?

Παρθηνία,
quæsi παρθηνία,
Parthēnia libe-
ra oratio.

Caput

TROPOSCHEMATOLOGIE.

CAPUT DECIMVM.

Epanorthōsis.

REvocatio suipius est, quando revocatur quidpiam. & est ardentioris somnis, veluti refrigeratio. Estque

§ 1 Epanorthōsis &
§ 2 Aposiopēsis.

Epanorthōsis est quando antecedens aliquid cavigendo revocatur.

§ 1 Dīxi.

§ 2 Facti.

2. **Epanorthōsis.** Epanorthōsis, cum præteritum aliquod incommodum dictum revocamus, & quod commodius vobis substituimus. Ut, Tcr. Hecum. Filium unicam adolescentulum.

Habes, ab, quid dixi, habere me? imo habui,
Chremer, Nunc habeam, necne; incertum est.

2. **Facti.** cum nihil substituendo cursus orationis antecedens revocatur, & quasi penitentia facti significatur. Ut, Cie. Sed quid ego ita gravem personam induxi?

CAPUT Vnde CIMVM.

Aposiopēsis.

3. **Aposiopēsis.** Aposiopēsis est, quā tentatrix inchoat̄ cursus revocat̄, pariem aliquam, quæ tamen intelligitur, retinendo, ut, Tcr. Ego te furcis, si vivo. CAPV

CAPV DVO DE CIMV.

Apostrophē.

Apostrophē est, quando oratio ad alienam personam, ab ea, ad quam instituta est, avertitur.

Apostrophē quatuor modis sit:

1 Ab hominibus ad Deum, aut ficti-
tum aliquid numen, quasi Deum, Arquehujus
loci, est poëtica Deorum Deatumve, ut *Iova &*
Masarum, invocatio. Pēcūs quidem Gracis pri-
mo statim procreatio: Latinis vero post humanum
negotij xthesin usitata. Atq; huic spectat in-
uis ad imprecationem & depreciationem, & ad
optionem etiam, cū voti significatiōnem ha-
bent, facta aversio.

2 Ab humana persona ad humanam, sive

Alienam. Vt. *Car.* Quousq; tandem (*Ca-*
tilios), abutere patientia nostra? qui or-
atio in senatu ad Patres instituta,
statim in procreatio ad *Carilios* aver-
titur.

3 Nostram, ut, *Virg. Didō ad sefr.*
Quin morire, ut merita ei, ferros averte do-

rem.

4 Ad rem iuram & insinuarem, veluti ad per-
sonam, Vt, *Cic. pro Malone.* Vos enim Albani tu-
muli, atq; lucili, vos, inquit, imploro atq; obtruso.
Tusc. 5. Ad philosophiam, & vitam, philosophia, doni
ad te configimur, a te pēcū pēnitus.

4 Eī & poëtica Apostrophē, cum poëz, metri
ponit.

D

Apostrophē,
Apostrophic,
aversio.

5. *Protopoposia*. 34 *Figure Sententiae*
TROPOSCHEMATOLOGIAE.

potissimum gratiā, casum pro casu, ut vocativum
pro nominativo, aut obliquis per antipositionem
adhibent: ita ut verbi quoque persona commu-
tetur, ut Ovid. Trist. 1. Eleg. 1.

Terretur minimo pennae stridore columba,
Vnguis, accipiter, saucia facta tuis.

CAPUT DECIMVM TERTIVM:

Protopoposia.

3
Προσωπο-
ωνία,
Protopoposia,
fictio persona.

Propoposia est quā alienam personam
oratione nostraloquentem figurans. Per-
sonam intellige non tantum homini &
vivi & mortui sed etiam Dei & fictione
numinum, in quo rerum mutarum &
animorum.

Protopoposia est

1. *Imperfecta*, cum sermo alienae personae
et obliquè representatur. Et dicitur *Mis-
ser*, cum alienum sermonem imitando repre-
sentamus: ut, Cæsar de legatis Helvetiorum. Qui dic-
rent sibi in animo esse, sine ullo maleficio iter pe-
rudienciam facere propterea quod iter nullum be-
berent aliud: rogare ut cum voluntate id sibi fa-
cere licet.

2. *Perfecta*, cum tota fictio personæ oratione
nostra representatur. Dici potest hæc species *E-
thopoeia*, cum personam omnibus numeris &
proprietatibus exposuimus, ita introducimus loquen-
tem, ac si praesens & vera adesse, coramque ipsi
spectu.

LIB. II. DE FIGVRIS.

Quo in genere & accessus ad Protopoposiam & recessus decorus imprimis esse debet. Sic Aeneas protopoposiam Virg. Aeneid 1. componuit, cum Aeneas locis — veterem Bacchum, pingue que ferinas.

Dividit & dictis micerentis pectora mulcerit;

et socij (neque enim ignarus sumus ante malorum)

et passi graviora, dabit Deus his quoq; finem, &c.

Talia voce refert.

Logismus sententiaram adhuc fuit. Sequitur dialogus.

CAPUT DECIMVM QUARTVM,

Apórtia.

Dialogismus § 1 Interrogatione,
est in § 2 Responsione.

Interro. § 1 Deliberatione § figura-
gatio § 2 Occupatione § tur-

Deliberatio est, cum varias tanquam
consultationis rationes subinde interrogamus, &
suspensis ditius audientium animis aliquando re-
sponsio subiicitur inexpectata.

Deliberatio est § 1 Apórtia.

§ 2 Anacrenōsis.

Apórtia est deliberatio, quā persons cui oratio
affingitur, secum de oratione aliqua consilij deli-
berat & consultat.

Apórtia duo sunt modi:

1. Cū addubitationi sua etiam responsio &
sufficiencia subiecta est. Vt, Aeneid. 4. Didio;

Avocat
Apórtia,
addubitationis

En, quid agam? rursusne procos irrisa priores
Experiari? &c. Tandem sibi ipsa responder,
Quia in morere, ut merita es, ferroq; averte dolorem.

2 Cūm addubitatio sola est, responsione seu sus-
tentatione nulla sequente: ut, Virg. Aeneid 2.
captum Sinonem sic tecum singir delberantem.

Heu que nunc tellus (inquir) que me æquas
posciunt

Accipere? aut quid jam misero mihi denique
restat?

CAPUT DECIMVM QVINTVM.

Anacœnōsis.

⁷
Ανακοίνωσις.
Anacœnōsis,
communicatio.

A Nacœnōsis est deliberatio cum alijs.

Cujus duo sunt modi:

1 Cūm sustentatio seu responsio subiecta est; ut,
Horat. 1 Od. 12.

Quem virum aut hetero lyra vel acri
Tibiā sumes celebrare Clio?

Quem Deum? responsio sequitur in interrogatiōne subiecta.

Quid primus dicam solitis parentum
Laudibus?

2 Cūm nulla subiectur responsio. Aeneid. 2.

Quis cladem illius noctis, quis funera fando
Explicet? aut possit lachrymis sequare labores
Arque ejusmodi est dialogismus deliberatio-
nis. Occupationis sequitur.

CAPUT

CAPUT DECIMVM SEXTVM.

Occupatio.

Occupatio est, cum alieni consilij interrogationem occupamus, eisque responsionem subiaceamus. Itaque dialogamus hic à priore parte Prolépsis, à posteriore Prospodosis, dicitur.

Prolépsis, scilicet prosopopœiam conjunctam habet: id est ut prosopopœia, alia obliqua est & imperfecta, alia directa, perfecta, plena.

Occupationis modi tres.

1 Vbi nulla conjuncta est prosopopœia. Vt, Cicero Malone. Et si vereor, ne turpe sit, pro forti viro dicere incipientem, timere, &c. Prolépsis. Tamen hæc novi judicij nova forma, terret oculos: Prospodosis.

Notæ hujus modi sunt, Quanquam, cùi, licet, tamen, attamen.

2 Occupatio imperfecta, quæ obliquam & imperfectam adjunctam habet prosopopœiam. Vt, Ovid. remed. 12.

Dura aliquis præcepta vocet mea? dura fate-
mum

Esse: sed ut valcas multa dolenda feras.

Vbi occupatio præcedit, responsio concessione figuratur.

Hic occupationis modus, frequens est apud oratores, hisce formulæ. Si quis fortè miretur, Si quis alii qui &c. Si quis obijcatur, Quid si quis me roget, Miretur aliquis, Obijcatur aliquis. Ne quis

9. Epitropi 38 Figuræ Sententia.
TROPOSCHEMATOLOGIA

Invenitur, &c. procerijs valde accommodatus.

3 Occupatio plena & perfecta, plenam nimil seu perfectam presopoposam conjunctam habens: ut, Ovid. 3. Art.

Dixerit è multis aliquis, cur virus in angustiis
Adijecti? & rapidis credis ovile lupis? occupatio.

Subjectio sequitur.

Parcite paucatum criminē diffundere in omnia.

Atque hæ sunt interro- 1 Deliberatione.
gationes figuræ in 2 Occupatione.

CAPUT DECIMVM SEPTIMVM.

Epitropè.

Responso. 1 Epitropè & 2 Synchoréfi figuratur.

Epitropè est, cùm facti cuiuspiam licet condonetur.

Huius modi sunt.

1 Cùm ferè examini sententia facta aliquod permittimus. Ve, Tcr.

Imò, habeat, valcat, vivat cum illa.

Profundat, pereat, perdat, nihil ad me attinet.

Sumat, consumat, perdat, decretum est pari.

2 Cum Ironia permiscetur, Aeneid 4.

Scilicet is superis labor est, ea cura quietos,

Solicitat in equis et teneo, neque dicta resolu-

I sequere Italiam venis, pote regna per unum

9.
Epi: 8. 3.
Epitropè,
permisso.
Antr.
Adolph.
Heant.]

CAPUT

CAPUT DECINVM OCTAVVM.

Synchorēsi.

STNCBORĒSI est, cùm dictum aliquod aut argumentum condonatur.

Duobus modis sit Synchorēsi:

1 Cùm ex concessione nihil damni vi-

detur redundare ad eum, qui concessit.

Ver. 7. Sit sacrilegus, sit fur, flagitiorum om-

nium vitiorumque princeps; at est *benus impera-*

tor.

2 Cùm id concedimus, quod ei, ~~et~~ conceditur;

nocte: ut sèpè sit in contentionebus & controver-

sij. Cic. pro Ligario Habis igitur Tubero (quod

est accusatori maxime optandum) confidentem re-

um; sed tamen hoc ita confidentem, ut in ea parte fu-

isse, qua te, Tubero: qua virum omni laude dig-

nus, patrem tuum, Itaque prius de uestro decessu

confitentia necesse est, quam Ligarij ullam cul-

pam reprehendatis.

Atque hæc de ornamentis elocutionis.

F I N I S.

Δέξα Θεώ.